(24)
الاعظم الاقدم الاعلی

ذکر من لدنا لمن انار من انوار وجه ربه العزیز الوهاب الذی اذا سمع الندآء توجه و اذا دعی اجاب ان الذین وفوا بمیثاق الله اولئک من اعلی الخلق لدی الحق المتعال ان الذین غفلوا اولئک من اهل النار عند ربک العزیز المختار قل قد ظهر المیزان الاعظم و توزن به الاعمال و انه لصراط الله لمن فی الارضین و السموات به اقبل کل مقبل و نطق کل شیء بذکر الله فالق الاصباح طوبی لک بما وجدت حلاوة البیان عما نزل من لدی الرحمن و عرفت مولیک فی هذا القمیص الذی منه اضآئت الدیار قد ارسلنا الیک من قبل کتابا فیه فاحت نفحات عنایة ربک العزیز الغفار ثم من قبله کتابا آخر الذی به اشرقت شمس الفضل من افق رحمة ربک علی من فی الابداع ایاک ان یحزنک شیء او یمنعک طغیان الذین بغوا علی الله اذ اتی فی ظلل الغمام اذا اخذک حزن فانظر فی امری و تفکر فیما ورد علی هذا المظلوم اذ ابتلی بین ایدی الحزبین الذین اعرضوا عن الله بعد اذ جائهم بملکوت الآیات طوبی لقوی قام علی امر ربه و لمناد ینادی بهذا الاسم بالحکمة و البیان قل یا قوم این الذین ظلموا فی الارض بغیر حق و این الاسرة و التیجان و این الذین حاربوا الله و اصفیآئه قد اکلوا بما اکلوا اموال الناس بالباطل ان ربک لشدید العقاب ما یبقی انه ما قدر للمقربین کذلک قضی الامر فی الالواح لعمری سیفنی ما عند الناس و یبقی العزة و الاقتدار لمن اقبل الی مطلع الانوار تالله لو یسمعون صریر القلم الاعلی لیأخذنهم جذب الله علی شأن یضعن الملک عن ورآئهم و یقبلن الی الملکوت کذلک نزل من سمآء الجبروت فی هذا الحین الذی ینطق لسان العظمة الملک لله المقتدر العزیز النوار مثلی کمثل الذی رکب البحر و اخذته الامواج من کل الجهات انه فی تلک الحالة ینادی البریة و یدعوهم الی الله رب الارباب قل أ لمثل هذا المحبوب ینبغی الثنآء او البغضآء؟ فانصفوا یا اولی الاغضآء و لا تکونوا کالذین رأوا قدرة الله و انکروها الا انهم من اصحاب النیران هل یظنون انهم علی امر من الله؟ لا و مالک الایجاد قد عبدوا الاوهام فی الف سنة و لما جآء المیقات و اتی مطلع الآیات فزعوا و صاحوا ان هذا الا مفتر کذاب قل اتقوا الله و لا تقابلوا الدر بالصدف و لا الجوهر بالخزف کذلک یأمرکم ربکم حبا لعباده الذین خلقوا بامره المهیمن علی الآفاق

ای ناظر الی الله حمد کن محبوب عالمیانرا که بحبش فائزی و بذکرش ذاکر و بشطرش ناظر این از فضل اعظم بوده و خواهد بود انشآء الله در جمیع احوال مراقب امر الله بوده چه که آنچه منسوب بحق است باقی و دائم و ثابت و مادون آن فانی و معدوم نفوس ضعیفه الیوم شاعر نیستند بعضی در تیه غفلت مبتلی و بعضی بکلمات عتیقه بالیه خلقه از شطر احدیه ممنوع هزار سنه او ازید آن نفوس موهومه شخص موهومیرا در مدینه موهومه معین نموده و باو عاکف و بعد از ظهور نیر اعظم قلیلی خرق حجبات اوهام نمودند و مابقی بهمان اوهام

باقی طوبی لقوی خرق الاحجاب بسلطان ربه العزیز القدیر آنچه در دست اهل فرقان از قبل بوده جمیع را باین فقره مذکوره قیاس نمائید همیشه متوهمین بوده و هستند چنآنچه حال مشاهده میشود مشرک بالله و اتباعش بذکر خلافت مجعوله ناس را از مالک بریه منع نموده‌اند ان هم الا فی ضلال و ربک الغنی المتعال مع آنکه کل عالمند که مطلع بر امر او نبوده و نیستند مع ذلک یهیمون فی هیمآء الضلال و لا یشعرون باری از این امور هم محزون نباشید چه که از برای حق عبادیست یحرقون حجبات الاوهام و یخرقون سبحات الانام اولئک لا یمنعهم ما فی ایدی الناس و لا ما ینطق به السنتهم الکاذبه انهم انوار التوحید فی البلاد و انجم التجرید بین العباد سوف یظهر مقامهم علی من علی الارض انه لهو المقتدر القدیر و اگر از احوال این ارض بخواهید فی اضطراب مبین آنچه در الواح قبل اخبار آن نازل حال ظاهر ان ربک لهو العلیم الخبیر یا لیت لم یدرک البلآء الا نفسی فی سبیل الله رب العالمین در جمیع احوال شاکر بوده و هستیم و بذکر و ثنایش ناطق انه لا یمنعه شیء لو یعترض علیه الملوک و یعرض عنه کل عبد مملوک نسئل الله ان یوفقک علی خدمته و طاعته و ینصرک بفضل من عنده انه هو ارحم الراحمین افنانرا تکبیر منیع رفیع برسانید و کذلک من فی حولک من عباد الله المخلصین انما البهآء علیک و علی من معک من احبآء ربک القائم علی الصراط